

மறம் மறுத்தலும் அறம் உரைத்தலும்

வே. ஜெயபுர்ணிமா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, மங்கையர்க்கரசி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, பரவை, மதுரை-625402, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Denial of bravery and the Narration of Morality

V. Jaya Purnima a, *

^a Department of Tamil, Mangayarkarasi College of Arts & Science for Women Paravai, Madurai-625402 Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
poornima3403@gmail.com

Received: 11-07-2022
Revised: 21-09-2022
Accepted: 30-09-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

Only those books which talk about ethics throughout the book are called moral books. But in the Sangam songs, there are moral ideas embedded in the puram songs. Similarly, in the akam hymns, the order of virtue is stated ethically. Madurai Kanchi and Silappathikaram are not the two moral books in the history of Tamil literature. However, there are ethical ideas embedded in them. In both books, the places where virtues are talked about are very important. In particular, they have emphasized morality as an alternative to virtue. In the Tamil tradition, virtue is placed in these two books as an alternative to heroism and love. Heroism refers to fighting, losing, and sacrificing lives. Virtue speaks of peace, no sacrifice of life, and no hostility. The purpose of this article is to examine how these two characteristics are found in Madurai Kanchi and Silappathikaram.

Keywords: Narration of Morality, Books, Sangam Songs, Silappathikaram

முன்னுரை

‘தமிழ் இலக்கியங்களில் அறம்’ என்னும் தலைப்பு பற்றிச் சிந்தித்தால் தமிழிலுள்ள அற நூல்களையே அறம் உரைத்தவையாகக் கருதி ஆய்வில் ஈடுபடுவோம். ஆனால் அறம் என்பதை அறநூல்களோடு மட்டும் நிறுத்திவிட முடியாது என்பதே உண்மை. தமிழ் இலக்கியம் முழுவதும் ‘அறம்’ என்கிற கருத்து ஆழ வேரூன்றி இருக்கிறது. அறத்தை மையமான பாடுபொருளாகக் கொள்ளாத அகம், புறம் மற்றும் பக்திசார்ந்த நூல்களிலும் அறம் என்கிற கருத்து பகுதி அளவிலோ விரிவாகவோ இடம்பெற்றுள்ளன. இந் நூல்களில் அறம் இடம்பெறுவதற்கான காரணம் என்ன? அப்பாடுபொருள்களை நகர்த்திச் செல்வதற்கு அறம் என்னும் கருத்து நிலை எவ்வாறு உதவுகிறது? என்பதை ஆராய வேண்டியுள்ளது. அறத்தினை நேரடி மையப்பொருளாகக் கொள்ளாத இரண்டு நூல்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு அவற்றினுள் அறம் என்கிற கருத்துநிலை பயின்றுள்ள விதமும் அதற்கான காரணமும் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படும்.

இரண்டு நூல்கள்

சங்க இலக்கியங்களை உள்ளடக்க அடிப்படையில் பகுக்கும்போது அகநூல்கள் என்றும் புற நூல்கள் என்றும் இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கிறோம். இதனால் அறத்தினை மையப் பொருளாகக்

கொண்ட நூல்கள் இல்லை என்பது தெளிவு. ஆனால் சங்கப் பாடல்களில் அகமும் புறமும் பேசப்பட்டிருப்பதாலேயே 'அறம்' பற்றிப் பேசவில்லை என்று பொருள் கொள்ள முடியாது. அகப்பாடல்களிலும் புறப்பாடல்களிலும் அறக்கருத்துக்கள் வெளிப்படையாகவும் இடைப்பிரவலாகவும் பயின்று வந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். குறிப்பாக புறம் சார்ந்த நூல்களில் கூடுதலாகவே அறக்கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதை அறிகிறோம். நக்கீரர், ஒளவையார், கணியன்பூங்குன்றனார், கடலுள் மாய்ந்த இளம்பெருவழுதி முதலியோரின் அறக்கருத்துக்களைக் கொண்ட பாடல்களை இவற்றுக்கான உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

சங்க நூல்களில் எட்டுத்தொகையில் மட்டுமல்லாது பத்துப்பாட்டிலும் புறக்கருத்துக்களைக் கூறும்போது அறக்கருத்துக்களைச் சேர்த்து அணுகும் வழக்கம் இருப்பதைப் பற்றி அறியலாம். இந்த வகையில் பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான "மதுரைக்காஞ்சியில்" புறக்கருத்துக்களின் தொடர்ச்சியில் அறக்கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

சங்க காலத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் உருவான காப்பியங்களிலும் அறக்கருத்துக்கள் மையமாக இடம்பெற்றுள்ளன. இந்திய சமூகத்தில் அறக்கருத்துக்களை வலியுறுத்தி வந்த சமண பௌத்த சமயங்கள் சார்ந்ததாக அக்காப்பியங்கள் இருப்பதால் அவை அறத்தை வலியுறுத்தும் நூல்களாக இருப்பது இயல்பே. அந்தவகையில் தமிழ்க் காப்பியங்களில் இதுவரை கிடைத்திருப்பதிலேயே முழுமையானதாகவும் பழமையானதாகவும் உள்ள சிலப்பதிகார காப்பியத்தில் அறக்கருத்துக்கள் முக்கியமான இடத்தினைப் பெற்றிருக்கிறது.

அறம் வலியுறுத்தப்படும் இடங்கள்

இரண்டு நூல்களில் மதுரைக்காஞ்சி கதையிலக்கியம் அல்ல. மாறாக நெடும்பாட்டு. ஒரு அரசனை மையப்படுத்தி புகழ்ந்து பாடுவதாக அமைந்துள்ளது. சிலப்பதிகாரம் என்பது கதை இலக்கியம். மூன்று கதாப்பாத்திரங்களை மையப்படுத்திக் குடும்பக்கதையாகத் தொடங்கி அரசுகளின், நம்பிக்கைகளின் கூட்டுச் சேர்க்கையாக மாறியிருக்கும் காப்பியம். சிலப்பதிகாரத்தின் மையமாக அரசன் இல்லை எனினும் காப்பியத்தின் மூன்றாவது காண்டம் அரசனை மையமிட்டதாக அமைந்திருக்கிறது. கண்ணகியின் கதையைக் கேட்டு அவளுக்குச் சிலை வடிக்க விரும்பும் சேரன் செங்குட்டுவன் வடபுலத்திற்குப் படையெடுத்துப் போருக்குச் செல்ல வேண்டியவனாகவும் இருக்கிறான். எனவே இரண்டு நூல்களும் வடிவரீதியாக வேறுபட்டு இருந்தாலும் உள்ளடக்கத்தில் அரசனைப் பற்றிப் பேசும்போது போர்த்தொடர்பில் சித்திரித்துள்ளன. ஒரே மாதிரியான தூழல் இரண்டு நூல்களிலும் இடம்பெறுகிறது. வீரம், போர் என்பவைதாம் அச்சூழலின் மையம். அந்த இடத்தில் தான் வீரத்தின் தொடர்ச்சியில் அறத்தை வைத்துப் பார்க்கக் கூடிய பகுதி இடம்பெறுகிறது.

அதாவது மதுரைக்காஞ்சியில் மால்குடி மருதனார் என்னும் புலவர் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் போர்த்திறத்தைப் புகழ்ந்து போற்றிவிட்டு அதன் இறுதிப்பகுதியில் மறத்தன்மைக்குப் பதிலாக அறத்தன்மையே அரசனுக்குத் தேவையென்று வலியுறுத்துகிறார். அதேபோல சிலப்பதிகாரத்தில் போரை முடித்துவிட்டு இமயத்திலிருந்து கல்லெடுத்து வந்து கண்ணகிக்குச் சிலை நாட்டக்கூடிய இடத்தில் "மாடல மறையோன்" என்னும் துறவி செங்குட்டுவனிடம் மறத்தன்மைக்குப் பதிலாக அறத்தன்மை வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறார். எனவே இவ்விரண்டு நூல்களிலும் குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் போர் மறுக்கப்படுகிறது. அதேவேளையில் போரை மறுக்க வேண்டிய அவ்விடத்தில் அதற்கு மாற்றாக அறத்தை வலியுறுத்தியிருக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அறங்கூறும் அவையம்

"சங்க காலத்தை வீரயுகக் காலம் என்றழைப்பர்" என்கிறார் க. கைலாசபதி (தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை). காதலையும் வீரத்தையும் ஒருங்கே கூறும் இலக்கியங்கள் சங்க இலக்கியங்களாகும். மண்ணாசையின் காரணமாகப் போர் செய்து ஆட்சியை விரிவுபடுத்தும் காலம் அது. அதற்கு நிகராக

அழிவும் இருந்தது. ஆசையே அழிவுக்குக் காரணமாக இருந்தது. இவற்றை நெறிப்படுத்த அறங்கூறும் அவையங்கள் இருந்ததை,

“செற்றமும் உவகையும் செய்யாது காத்து

ஞெமன் கோலன்ன செம்மைத் தாகிச்

சிறந்த கொள்கை அறங் கூறவையமும்”

என்ற அடிகள் மூலம் உணரமுடிகிறது (Duraisamy, 2007). துலாக்கோல் போல் அவையத்தாரும் பகை நட்பு, நொதுமலர் என்ற முத்திறத்தும் பிறழாது தீர்ப்பு உரைக்கும் அமைதியுடையவர். அறங்கூறும் அவையத்தாராவர்.

“உறந்தை அவையத்து, அறம் நின்று நிலையிற்று”

என்ற புறநானூற்று அடியும் அறங்கூறும் அவையம் இருந்ததற்கான சான்றினைத் தருகிறது (Duraisamy, 2007). மக்கள் அறநெறி பிறழாது வாழ்வதற்கு அறங்கூறு அவையங்களின் தேவை அன்றைக்கு இருந்தது. தாம் அறநூல் காட்டிய வழியில் ஒழுகுவதோடு ஏனையோரையும் அந்நெறி நிற்கக் கூறுவோர் சான்றோர். அத்தகைய சான்றோரில் முதன்மையானவர்கள் அரசனுக்கு அறத்தினை எடுத்துரைப்பவர்கள். அந்தவகையில் மாங்குடி மருதனாரையும் மாடலமறையோரையும் இக்கட்டுரை குறிப்பிடுகிறது.

மாங்குடி மருதன் அறம் உரைத்தல்

புலவர்கள் மன்னனிடம் அறம் உரைக்கும் பொழுது முதலில் அவனின் புகழ், கொடை, வீரம் பற்றிப் போற்றிப் பாடிய பின்னர் அவனது சிறப்புக்களைப் பட்டியலிட்டு இவ்வளவு பெருமைக்குரிய நின் உயிர் உலக உயிர்கள் போல பொதுவானது அல்ல. ஆகச்சிறந்த உயிரானது நல்ல தன்மையினை அடையவேண்டும் என்று கூறி அறத்தினை உணர்த்துவர்.

“புகழ்எனின் உயிரும் கொடுக்குவர், பழிஎனின்

உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்” (Duraisamy, 2007)

என்பதற்கிணங்க,

வாணன் வைத்த சிறந்த பொருள் முழுவதும் கிடைக்கப்பெறினும் அது பழியெனின் நெஞ்சத்தால் நினையாத அத்தகைய சிறந்த உயிரைப் பெற்ற மன்னனே,

“அன்னாய்! நின்னொடு முன்னிலை எவனோ?

கொன் ஒன்று கிளக்குவல் அடுபோர் அணியை

கேட்டிசின் வாழி! கெடுகநின் அவலம்”

என்கிறார் மாங்குடி மருதனார். மேலும்,

“திரைஇரு மணலினும் பலரே உரைசல

மலர்தலை உலகம் ஆண்டு கழிந்தோரை”

என்கிறார் (Kailasapathy, 1999). உயர்ச்சியுடைய அரண்கள் அமைந்த பாசறைக்கண் பள்ளியெழுச்சி முரசம் முழங்க இருந்து பகைவர் படைகெடவென்று வெற்றிமுரசு பொருந்திய வேல்படைகளை உடைய அரசர்கள், கரையை மோதுகின்ற கடலின் திரை குவிக்கும் மணலைவிட அதிகமானவர்கள் அவர்கள் அனைவரும் பிறப்பின் பயன்அறியாது வீணாக மாண்டவர்கள் என்று கூறுகிறார்.

“ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி

மாங்குடி மருதன் தலைவனாக

உலகமொடு நிலைஇய பலர்புகழ் சிறப்பிற்

புலவர்பாடாது வரைக வென்னிலவரை"

என்று துளுரைத்து வஞ்சினங்கூறிய பாண்டிய நெடுஞ்செழியனை மடைமாற்றம் செய்து நிலையாமைக் கருத்தை உணரச் செய்தமையை அறியமுடிகிறது (Duraismy, 2007).

"வடுவாழ் எக்கர் மணலிலும் பலரே"

என்று மலைபடுகடாமும்

"தொல்லை நம் பிறவி எண்ணில்

தொகுகடல் மணலிலும் ஆற்றா"

என்று சீவகசிந்தாமணியும் இக்கருத்திற்கு மேலும் வலுசேர்க்கிறது (Somasundaranar, 2008).

ஆக யாக்கை நிலையில்லாதது. இவ்வுயிரின் நிலையான பேறு என்பது வீடு பேறு மட்டுமே. எனவே வாழும் காலத்திலேயே அறம் செய்து வாழவேண்டும் என்பதை மதுரைக்காஞ்சி வலியுறுத்துகிறது.

மாடலமறையோன் அறம் உரைத்தல்

ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் சிலப்பதிகாரம் பெறும் இடம் சிறப்பானது. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள வஞ்சிக் காண்டத்தில் பாண்டிய மற்றும் சோழ மன்னர்களின் நீண்ட உரையை உள்ளபடியே நீலன் உரைக்க அது கேட்டு வெகுண்டெழுந்த சேரன் செங்குட்டுவனின் சினத்தைத் தணித்து மாடலமறையோன் நல்வழிப்படுத்துதல் நிகழ்கிறது.

"கடும்புனர் கங்கைப் பேர்யாற்று, வென்றோய்,

நெடுந்தார் வேயீந்த பெரும்படை வேந்தே!

புரையோர் தம்மொடு பொருந்த உணர்ந்த

அரைச ரேறே! அமைக நின் சீற்றம்!"

"அகழ் கடன் ஞாலம் ஆள்வோய் வாழி!

இகழாதென் சொல் கேட்டல் வேண்டும்"

என்று மன்னரை வாழ்த்தி சீற்றம் தணியும் பொருட்டு தன் சொல் கேட்க வேண்டுகிறார் மாடல மறையோன் (Venkatasamy Nattar, 2014). மேலும்,

"வையங் காவல் பூண்ட நின் நல்யாண்டு

ஐயைந்து இரட்டி சென்றதற் பின்னும்

அறக்கள வேள்வி செய்யாது, யாங்களும்

மறக்கள வேள்வி செய்வோய் ஆயினை!"

இவ்வுலகத்தைக் காவல் செய்து நல் ஆட்சிபுரிந்த ஐயனே! நினது நல்ல வாழ்நாட்களில் ஐம்பது ஆண்டுகள் முடிவுற்றாகிவிட்டது (Venkatasamy Nattar, 2014). இதன் பின்னரும் அறக்கள வேள்வி செய்யாது மறக்கள வேள்வியைச் செய்கிறாயே என்று இடித்துரைக்கிறார். மேலும்,

"மீக் கூற்றாளர் யாவரும் இன்மையின்

யாக்கை நில்லாது என்பது உணர்ந்தோய்"

அவ்வளவு நேற்று இருந்த பெரிய பேரரசர்கள் யாவரும் இன்று இல்லை (Venkatasamy Nattar, 2014). இதனால் யாக்கை நில்லாதது என்றும்,

“செல்வம் நில்லாது என்பதை வெல் போர்த்

தண்டமிழ் இகழ்ந்த ஆரிய மன்னரின்

கண்டனை அல்லையோ காவல் வேந்தே!”

அத்துணை பெரிய செல்வங்களையும் இழந்துநின் காவலில் இருக்கும் ஆரிய மன்னர்களின் நிலைமையை நீயே அறிவாயாக என்றும் (Venkatasamy Nattar, 2014)

“நரைமுதிர் யாக்கை நீயும் கண்டனை”

நரை முதிர்ந்த நின்உடலே இளம் நிலையில்லாதது என்பதற்குச் சான்றாகும் என்று யாக்கை, செல்வம், இளமை என்று எதுவும் நிலையானது இல்லை. இவ்வுலக வாழ்க்கையின் பேறு அறம் செய்தலே ஆகும். அவ்வுறத்தினை நாளை நாம் செய்வோம் என்று நினைப்போமாயின் இன்றைக்கே நம் நல்உயிர் நீங்கிப் போயினும் போகலாம் என்று மாடல மறையோன் மன்னனின் மனத்தினை உழுது அறம் என்னும் பயிறைப் பக்குவமாக விதைத்தார் (Venkatasamy Nattar, 2014).

மறம் அறமாதல்

மேற்சொன்ன இரண்டு நூல்களிலும் அறம் கூறுதலே மையம். மதுரைக் காஞ்சியில் நூலாசிரியரே நேரடியாக அறம் கூறுகிறார். ஆனால் சிலப்பதிகாரத்திலோ நூல் ஆசிரியர் தாம் படைத்த கதாப்பாத்திரத்தின் வழி அறம் கூறுகிறார். மதுரைக் காஞ்சியில் மன்னன் மனம் மாறிய செய்திகள் சொல்லப்படவில்லையாயினும் வீடு பேற்றிற்குரிய செய்திகளோடு நிறைவு பெறுகிறது. மாறாகச் சிலப்பதிகாரத்தில் சேரன் செங்குட்டுவன்,

“மன்னவர்க்கு ஏற்பன செய்க, நீ என

வில்லவன் கோதையை விருப்புடன் ஏவி

சிறையோர் கோட்டஞ் சீமின்”

என்று கூறுகிறார் (Venkatasamy Nattar, 2014). மேலும் அவர், வில்லவன் கோதையை அழைத்துப் பகை மன்னர்களை விடுவித்து அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்தல் சிறைக் கோட்டங்களைத் திறந்து விடல் முதலியவற்றைச் சொன்னதாகச் செய்திகள் காணக்கிடைக்கின்றன. இளமை, செல்வம், யாக்கை போன்ற நிலையாமை கருத்துக்களை இந்நூல்கள் கூறுவதுபோல இருந்தாலும் உண்மையில் போர் மறுப்பிற்காகவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

முடிவுரை

சங்ககாலத்தில் போரும் காதலும் அதிகமாகப் பேசப்பட்டிருந்தாலும் செல்வத்தின் பயன் யாது? இல்லறத்தின் பயன் யாது? எதுவும் நிலையில்லாத இவ்வுலக வாழ்வின் முடிவு சொல்லும் பாடம் யாது? போன்ற தேடலுக்கான விடையாக அறம் இருந்திருக்கிறது. இதனை உணர்த்தும் விதமாக மேற்கண்ட இரு நூல்களும் அமைந்துள்ளன. இதனால் அறம் என்பது அறநூல்களில் மட்டும் அல்லாது பிற நூல்களிலும் இருக்கிறது என்பதும் இவ்விரு நூல்களும் நிலையாமைக் கருத்துக்களைச் சொல்வதுபோல போர் மறுப்பையே அதாவது மறத்திற்கு மாற்றாக அறத்தையே முன்வைத்திருக்கின்றன என்பதையும் இக்கட்டுரையின் வழி காணலாம்.

References

- Duraisamy, S. (2007) Purananuru, Saiva Sidhandha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India
- Kailasapathy, P. (1999) Tamil Veeranilaik Kavithai, Kumaran Puthaga Ilam, Chennai, India.
- Somasundaranar, P.V. (2008) Pathupattu, Saiva Sidhandha Noorpathippu Kazhagam, Tirunelveli, India.

Venkatasamy Nattar, N.M. (2014) Silpathigaram, Amiltham Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License